

عنوان مقاله:

شناسایی نقاط بحرانی شبکه قطار شهری با استفاده از مفاهیم شبکه‌های زمانمند مطالعه موردی: شبکه قطار شهری تهران

محل انتشار:

پژوهشنامه حمل و نقل، دوره 20، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده‌گان:

سروش عمارمنظرین - دانشجوی دکتری، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

محمود صفارزاده - استاد، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

آرمان صفارزاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشکده عمران و محیط زیست، دانشگاه کارلتون، اتاوا، کانادا

خلاصه مقاله:

شبکه قطار شهری یکی از زیرساخت‌های حیاتی است که نقش مهمی در توسعه پایدار شهرها ایفا می‌نماید، بنابراین حفظ کارکرد شبکه در شرایط مختلف از جمله وقوع اختلال از اهمیت بالایی برخوردار است که از آن با عنوان استواری یاد می‌شود. با توجه به محدودیت‌های مالی و عملیاتی برای ارتقا استواری شبکه، شناسایی نقاط بحرانی به منظور اولویت‌بندی پروژه‌های تقویت شبکه ضروری است. نقاط بحرانی، تقاطعی هستند که اختلال در عملکرد آن‌ها تاثیر قابل توجهی بر همبندی (اتصال) و کارایی شبکه دارد. پژوهش‌هایی صورت گرفته تا کنون به بررسی استواری شبکه و شناسایی نقاط بحرانی در مواجهه با اختلالات دائمی دار و با تمرکز بر ساختار شبکه پرداخته‌اند. احتمال وقوع اختلالات دائمی دار در مقایسه با اختلالات متتمرکز کمتر است. از طرفی تمرکز بر ساختار شبکه موجب از دست رفتن اطلاعات پویا و در نتیجه تخمین دور از واقعیت در مورد ویژگی‌های شبکه می‌گردد. در این پژوهش نقاط بحرانی در مواجهه با اختلالات متتمرکز با استفاده از مفاهیم شبکه‌های زمانمند که هر دو دسته ویژگی‌های پویا و ساختاری را در نظر می‌گیرد، شناسایی شده‌اند. نتایج نشان می‌دهد ایستگاه‌های دروازه شمیران، شادمان، شهید بهشتی و میدان محمدیه، ایستگاه‌های بحرانی شبکه از هر دو منظر کارایی و همبندی هستند. این ایستگاه‌ها دارای مقادیر بالای شاخص‌های مرکزیت نیز هستند. بنابراین چنانچه شبکه قطار شهری با اختلالات هدفمند در گره‌های مهم (گره‌های با شاخص مرکزیت بالا) مواجه شود، در واقع گره‌های بحرانی شبکه مورد هدف قرار گرفته و عملکرد شبکه از منظر همبندی و کارایی به شدت کاهش خواهد یافت. این وضعیت نشان دهنده آسیب‌پذیری بالای شبکه قطار شهری در مواجهه با اختلالات هدفمند است. در مقابل، با توجه به نسبت بالای گره‌های غیربحارانی به گره‌های بحرانی و پایین بودن شاخص‌های مرکزیت گره‌های غیربحارانی، شبکه در مواجهه با اختلالات تصادفی استوار است. روش توسعه یافته در این پژوهش قابلیت تعیین به سایر شبکه‌های حمل و نقل را دارد.

کلمات کلیدی:

استواری، آسیب‌پذیری، شبکه زمانمند، شبکه قطار شهری، شبکه حمل و نقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1602599>